

27-05-2021 ΟΡΘΡΟΣ † ΠΕΜΠΤΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Ρώσσου.
Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς
οὐρανίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ
θάνατον ἀδιαλώβητον, τό σκῆνός
σου Ὅσιε. Σύ γάρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς
αἰχμάλωτος ἦχθης, ἔνθα καὶ
ᾤκειώθης, τῷ Χριστῷ Ἰωάννη.
Αὐτόν οὖν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... Ἐτερον

Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ρωσία σοῦ καυχᾶται τῶν σπαρ-
γάνων ἢ πάτριος, καὶ ἡ ἀσιᾶτις γῆ
χαίρει, τῷ ἀγίῳ λειψάνῳ σου· ἐν ᾗ
ὡς αἰχμάλωτος ἀχθεῖς, ὑπέστης
δεινῶν ἐπιφοράς· καὶ βιώσας ἐν
ἀσκήσει, μύστης Θεοῦ γεγένησαι,
ὦ Ἰωάννη. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι
Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσα-
ντι· δόξα τῷ σέ προστάτην κρα-
ταιὸν ἡμῖν δωρήσαντι.

Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν
μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον
νάματα ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· ὁ
διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ
πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ
Θεὸς δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Ἦχος α' - Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ὅσιων ὁ χορός, τὴν σὴν μνήμην θε-
όφρον, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς,
Ἰωάννη τιμῶσι· προσθήκην γάρ
ἐδέξαντο, σοῦ τό πνεῦμα, μακάριε·
ὄθεν σήμερον, καὶ ἡ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, μεγαλύνει σε, δοξολο-
γοῦσα ἐνθέως, τὸν σέ θαυμαστώ-
σαντα.

Δόξα Πατρὶ... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς

Ἦχος γ΄

Ἀναστάσιμον, Τὴν ὠραιότητα

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ, ἠυδόκησας ποιητά μου, θάνατον ἐλόμενος, ὑπομῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσῃ ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστε τῇ Ἀναστάσει σου.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Ἦχος γ΄ - Τὴν ὠραιότητα

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ ἐξήρανας, δακρῶν ρεύμασι, καὶ τῶν θαυμάτων ποταμούς, ἀνέβλυσας, Ἰωάννη. Ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα· τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, καὶ τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Δόξα Πατρί... ἕτερον ὅμοιον

Ὁλον ἐκόσμησας, μάκαρ τὸν βίον σου, καὶ ὑπερκόσμιος, ὅλος σύ γέγονας, καθάπερ ἄσαρκος σαρκί, καὶ ἄνθρωπος οὐρανόφρων. Ὅθεν ἰκεσίαις σου, Ἰωάννη μακάριε, κόσμησον καὶ κάθαρον, ἐκ τοῦ ρύπου τῶν ἔργων μου, τὸν πίστει τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς

Ἦχος γ΄

Ἀποστολικόν. Τὴν ὠραιότητα...

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ Πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίαρ τὴν

δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος δ΄ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸν ἐπὶ ὤμων τὸν σταυρόν τοῦ Κυρίου, ἀναλαβόντα καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους, ἀσκητικοῖς ἀγῶσι καὶ παλαίσμασιν, ἐπακολουθήσαντα, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεόφρονα ὄντως, ὃν ἡ Ρωσία ἤνθησε καλῶς, καὶ ἡ Ἀσία ἐγνώρισεν Ὅσιον.

Δόξα Πατρί... ἕτερον ὅμοιον

Ὁ βιοτεύσας θαυμαστῶς καὶ ὀσίως, ἐπὶ τὴν πόλιν ὡς εἰς τόπους ἐρήμους, αἰχμαλωσίᾳ καίτοι κρατυνόμενος, εἶχες ὀδηγοῦσάν σε, τὴν Παρθένον Μαρίαν, εἶχες συμμαχοῦντά σοι, τὸν θεάρεστον βίον, ὃ Ἰωάννη μέγιστε φωστήρ, τῆς Ἐκκλησίας νεόδητον φρούριον.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ’ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δ΄ς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Σπῆχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. (δ΄ς)

Σπῆχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Σπῆχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
ᾠχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ ...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-

νοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθύς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ῥχος β'*

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις

Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ῥχος πλ. β'

Ἡ θεία λάρναξ τῶν λειψάνων σου Ἰωάννη Πάτερ Ὅσιε, ἰάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς· καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἐπαξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρὸς Κύριον τὴν παρρησίαν, αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ῥδὴ α'. Ῥχος δ' Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Σπῆχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρῦσαι.

Σπῆχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επέστης, μαρμαρυγὰς Θεότητος, ἔξαποστέλλων Χριστέ, τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Η σὰρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα· ἀλλ' ὡς συνέστη ἀνευθεν σποράς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθίᾳ φύσεως, ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ α', ἦχος β'.

Ὁ Εἰρμός. Δεῦτε λαοί...

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνοῖς τὴν σὴν, φαινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὀρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, μακαριώτατε.

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέλη σοφέ, νεκρώσας πάντα τοῦ σώματος, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριστὸν νεκρώσαντα, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ τὴν βροτείαν φύσιν ἀπολυτρώσαντα.

Δόξα Πατρὶ...

Νόμον Χριστοῦ, ἐμμελετήσας

θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προσβαλλόμενος χάριν τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς σέ δοξάζουσι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετά Θεόν, σέ βοηθὸν ἀκαταίσχυντον καὶ προστασίαν ἄμαχον, καὶ ἀντιλήπτορα, καὶ φρουρὸν καὶ μεσίτην, Παρθένε, κεκτημένος, κράζω σοι σῶσόν με.

ᾠδὴ γ' τῆς ἑορτῆς

ᾠχος δ' Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἤνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ο φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ γ', ἦχος β'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε...

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, Ὅσιε, ὀλολαμπής ὡς ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ταῖς εὐχαῖς σου οὖν διάσωσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε γεραίροντας.

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίασεις ἐνεργῶν, Πάτερ Ὅσιε, καὶ δαιμόνων διαλύων τὴν πλάνην, σωτηρίας πᾶσιν αἴτιος, τοῖς πλουτοῦσι, καὶ προστάτης γέγονας.

Δόξα Πατρὶ...

Νυσταγμόν βλεφάρων ἀπωσάμενος, τάς ἀτάκτους ἐκοίμησας, Ἰωάννη, δυσηνίους ὀρμάς σώματος, ταῖς πρὸς Θεόν παννύχοις ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γαλεύθητι ψυχὴ, καρδιά πείσθητι, καὶ ὄλον δονήθητί μου τό σῶμα, ἐπιτάφιον θρηνήσωμεν, τὴν Μητέρα Θεοῦ καθικετεύοντες.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Εἶτα τὰ Κοντάκιον.

Τῆς ἑορτῆς (Χῦμα)

ᾠχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καθίσματα

ᾠχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ἄγνείας τοῖς ἄνθραξι, προκαθαρθεῖς τὴν ψυχὴν, τό σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχύν, Ἰωάννη μακάριε. Ὅθεν καὶ τῶν λειψάνων, ἡ αἰδέσιμος λάρναξ, νόσους ἀποδιώκει, καὶ φωτίζει τοὺς πίστει, αἰεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα... ἕτερον ὁμοιον

Ἄσίας ἀγλαΐσμα, ὁ τῆς Ρωσίας βλαστός, ἀσκήσει καθέστηκεν, ὁ Ἰωάννης φημί, Θεοῦ ὡς εὐάρεστος. Οὗτος οὐκ ἐπορεύθη, ἐν βουλῇ τῶν ἀπίστων, εἰ καὶ ἠχημαλωτίσθη, ὑπ' αὐτῶν ὁ θεόφρων, ἀλλ' ἔστη ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, μέχρι τοῦ ζῆν ὁ χαριτώνυμος.

Καὶ νῦν... Τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς

Κάθισμα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου μου νάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλάνθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

*Κοντάκιον ᾠχος δ΄
Ἐπεφάνης σήμερον*

Τῶν λαμπρῶν ἀγῶνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, ᾧ Ἰωάννη, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ὁ Οἶκος

Γαλιλαία Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὁ τάλας, Ὅσιε Πάτερ ; τῶν δακρῶν δέ, πῶς τὸ πέλαγος ἐξερευξομαι ; Σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες χορείαν, τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας σοφέ, καὶ σάρκα δουλαγωγήσας καθυπέταξας τῷ πνεύματι, καὶ τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατήσχυνας. Διὸ καὶ νῦν, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παριστάμενος, ᾧ Ἰωάννη πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Συναξάριον

Τῆς ΚΖ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ῥώσσου, τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ, ὅστις πωληθεὶς εἰς τινα Ἀγαρηνὸν ὡς αἰχμάλωτος, καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐν Μ. Ἀσία κωμοπόλει τῆς Καππαδοκίας, Προκοπίῳ, ἀχθεὶς, καὶ ἀσκητικῶς ἐκεῖ ἀγωνισάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατὰ τό, 1730.

Στίχοι.

Πλήρης χαρίτων ὁ αἰχμάλωτος ὤφθη·

Αἰχμαλωτίσας τοῦ σκότους τὸν προστάτην·

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχοι.

Ἐλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἷματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.
Εἰκάδι ἑβδομάτη Ἑλλάδιον
ἔκτανε πυγμή.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Εὐσεβιώτης
πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλύπιος λίθῳ
τὴν κεφαλὴν συντριβεὶς τελειοῦται.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ᾠδὴ α΄ ᾠχος πλ. δ΄

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας
σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ,
καὶ λαὸν διέσωσας δουλείας καὶ
εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιά-
σματος βοῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ
Θεῷ ἡμῶν καινὴν ὠδὴν ἐπινίκιον,
τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

ᾠδὴ γ΄

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν
Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ
μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου
τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σω-
τηρίῳ σου.

ᾠδὴ δ΄

Ὁ προφήτης Ἀββακοῦμ τοῖς
νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα, Κύ-
ριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ
ἀνέκραζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει ὁ
Θεός. Δόξα τῇ δόξῃ σου, Χριστέ,
δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε΄

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην
δοῦς ἡμῖν· Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σου
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ς΄

Ὡς ὕδατα θαλάσσης, φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χεϊμάζει με. Διό, ὡς Ἰωνᾶς, σοὶ κραυγάζω, Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ᾠδὴ ζ΄

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία· οἱ παῖδες ὑπέφαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠδὴ πλ. δ΄)

Στήχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στήχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. ᾠδὴ πλ. δ΄

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένους ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς ᾠδὴ β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Φορικτὸν ἰδόντες θέαμα ἐξέστησαν οἱ ἄφρονες· φῶς γὰρ ἦν λάμπρον ἅγιον, τῷ τοῦ Ὁσίου μνήματι, διό πιστοῖς ἐμήνυον, θαῦμα τό ὑπερθαύμαστον, οἱ δὲ καὶ ἀνασκάφαντες, εὔρον ἀσύλητον ὄλβον, τό τοῦ Ἰωάννου σκῆνος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟ Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος γ' Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκένωτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν· ὅτι συνέχομαι δίψῃ, Εὐσπλαγγνε μόνε Οἰκτίρμον.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἶτα ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν σπυχηρὰ προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἀγαρηνοῖς παροικῶν, τοῖς αὐτοῖς ὡς αἰχμάλωτος, ἐκ Τατάρων δέδοται, συλληφθεὶς ἀργυρώνητος, ὁ τῆς Ρωσίας, γόνος πιστότατος, καὶ Ἐκκλησίας, Χριστοῦ τε γνήσιος· οὗτος ἐν θλίψεσιν, εὔρεν ὡς ἐζήτησε τὸν Ποιητὴν, καὶ πολλαῖς δεήσεσιν, ὁ χαριτώνουμος

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἀκαθάρτοις συνών, Ἰωάννης ὁ ἔνθεος, καθαρὸς τῷ σώματι, καὶ

ψυχῇ ὅλος γέγονε, κοιτῶνα ἔχων, τὸ ἵπποστάσιον, τροφήν τὰς ὕβρεις καὶ τὰ λακτίσματα, τὴν τε γυμνότητα, καὶ τὸ ψῦχος ἅπαντα διὰ Χριστόν, ἤνεγκε στερρότατα, ὁ τρισμακάριστος.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δεῦτε Μοναστῶν τὸ σύστημα, τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμφεως, κατηξιώθη, τὸ φῶς εἰσδέξασθαι· ὡ τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν Ἀκατάληπτον.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Λίγλη τριφαοῦς θεότητος, ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοί, θαυμαστόν σε ἀνέδειξεν, ὅτι πνευματέμφορος, ἐκ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐδείχθης μάκαρ, ὅθεν τιμῶμέν σου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, μνήμην τὴν ἔνθεον, οἱ προσπελάζοντες, τῇ σορῷ σου Ὅσιε, καὶ τῇ μορφῇ, τῆς σεπτῆς Εἰκόνοσ σου, θεομακάριστε.

Δόξα Πατρὶ... ᾠχος πλ. β'

Τίς μὴ ἐπαινέσει σε, τὸν ὄντως ἀξιέπαινον. Ἦ τίς μὴ θαυμάσει σου τὸν τρόπον τὸν ἀξιοθαύμαστον; Οὐ γὰρ ἠρκέσθης χαριτώνουμε, ἐν τῇ τῆς αἰχμαλωσίας κακουχίᾳ, ἀλλ' ἔσπευσας ἀυξῆσαι αὐτήν, διὰ τῶν ἀσκητικῶν καμάτων, καὶ ἰδρώτων. Οὐκ ἐπτοήθης δέ

τό σύνολον, τοῦ φυλάττειν σεαυτόν ἐν εὐσεβείᾳ, ἐνώπιον Ἀγαρηνῶν παρανόμων. Ὑβρεις καθυπέμεινας, καί γυμνότητος, καί πᾶσαν ἄλλην θλίψιν. Διά πολλῶν γάρ ἐπειράσθης, καί δι' ὑπομονῆς ἐδοκιμάσθης ἐκ Θεοῦ, Ἰωάννη ὄντως μακάριε· ὃν ἰκέτευε δεόμεθα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. δ' τῆς ἑορτῆς

Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ, τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἐν τῷ ἱερῷ ἀνήλθες, Ἰουδαίους παρρησία διδάσκων, τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σοῦ νομοθετηθέντα, ἐκπληττόμενοι δὲ Χριστέ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον μυστήριον, τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν ἐν αὐτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων. Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

ᾠχος πλ. β'

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἵρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς
οὐρανίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ
θάνατον ἀδιαλώβητον, τό σκῆνός
σου Ὅσιε. Σύ γάρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς
αἰχμάλωτος ἦχθης, ἔνθα καὶ
ῶκειώθης, τῷ Χριστῷ Ἰωάννη.
Αὐτόν οὖν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

Εὐλογημένη...

«Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεῖα Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'

Σπῆχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα
ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ὑάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ
τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί
σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω-
σάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτω-
σαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

ᾠχος ὁ αὐτὸς

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν
ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ

φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'

Σπῆχ. **Α**ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. **Ὠ**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. **Ο**ὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. **Α**ὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τό σκῆνός σου Ὅσιε. Σύ γάρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς αἰχμάλωτος ἤχθης, ἔνθα καὶ ὠκειώθης, τῷ Χριστῷ Ἰωάννη. Αὐτόν οὖν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... *Ἐτερον*

ᾠχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ρωσία σοῦ καυχᾶται τῶν σπαργάνων ἢ πάτριος, καὶ ἡ ἀσιᾶτις γῆ χαίρει, τῷ ἁγίῳ λειψάνῳ σου· ἐν ἧ ὡς αἰχμάλωτος ἀχθείς, ὑπέστης δεινῶν ἐπιφοράς· καὶ βιώσας ἐν ἀσκήσει, μύστης Θεοῦ γεγένησαι, ὦ Ἰωάννη. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ σέ προστάτην κραταιὸν ἡμῖν δωρήσαντι.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ δεσπότης πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρομύς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ τῆς 26-10

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Σπῆχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κοπιήσῃς ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου

πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶψή γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερόμενον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κοπιήσῃς μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος Β'!

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σπῆχ. β'! Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετος

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ·

Εἶδομεν... Ἦχος πλ. α΄

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β΄

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.